

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 103.905 van 21 februari 2002
in de zaak A. 70.178/VII-14.491.**

In zake : 1. François VAN MELDERT,
 2. Emiel DE BIE,
 3. Erik VERVOORT,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat J. BERGÉ,
 kantoor houdende te LEUVEN,
 Philipslaan 20

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
VLAAMS-BRABANT.

tussenkommende partij :

Piet ROBEETS,
die woonplaats kiest bij
advocaat S. VAN STEEN,
kantoor houdende te LEUVEN,
Noormannenstraat 42.

DE RAAD VAN STATE, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat François VAN MELDERT, Emiel DE BIE en Erik VERVOORT op 1 augustus 1996 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 13 juni 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij aan Piet ROBEETS een milieuvergunning wordt verleend voor het uitbaten van een manege aan de Kapellemansdijk te Haacht;

Gelet op het arrest nr. 64.970 van 4 maart 1997 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 4 juni 1997;

Gelet op de beschikking van 16 juli 1997 die de tussenkomst van Piet ROBEETS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 21 december 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 7 november 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 december 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. BERGÉ, die verschijnt voor de verzoekers, en van advocaat K. VAN ALSENOY, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur. E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De tussenkomende partij is eigenaar van een aantal percelen grond gelegen aan de Kapellemansdijk te Haacht, alwaar hij een manege wil exploiteren.

De verzoekers zijn omwonenden van de geplande manege of eigenaar van gronden in de omgeving van de manege.

1.2. Op 27 oktober 1995 dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Haacht een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een manege met zestien paarden.

Bij het voorwerp van de aanvraag staat aangekruist : “exploitatie van een nieuwe inrichting”. Als adres wordt opgegeven : Kapellemansdijk (zonder nummer) te 3150 Haacht. Als kadastrale percelen worden vermeld : Haacht, 1° afdeling, sectie B, perceelnummers 55 C en 56 A. In bijlage 1 bij de aanvraag worden als indelingsrubrieken opgegeven : 3.2; 9.4.3.a) 1°; 28.2.a) 2°; 32.4.

Uit de aanvraag blijkt niet dat het de bedoeling is van de exploitant om een bestaande inrichting, met name deze toebehorend aan zijn schoonvader en gelegen aan de Kapellemansdijk nr. 13 op de kadastrale percelen nrs. 57 p en k, te verplaatsen (eventueel met verandering) naar de percelen 55 c en 56 a.

Bij de vergunningsaanvraag steekt evenmin een door de exploitant ondertekende en gedateerde verklaring waarin hij zich ertoe verbindt om, binnen twee jaar na het van kracht worden van de nieuwe vergunning, de vergunning horende bij de te verplaatsen bestaande inrichting in te trekken.

De aanvraag wordt ontvankelijk en volledig verklaard op 16 november 1995.

1.3. De tussenkomende partij doet in de loop van de vergunningsprocedure, met name op 14 december 1995 (door de gemeente ontvangen op 15 december 1995), melding van de overname van een vergunde inrichting van een andere exploitant.

Het betreft de overname van een inrichting gelegen aan de Kapellemansdijk 13 met als voorwerp het houden van acht inheemse grote zoogdieren, omvattende zes runderen en twee paarden en mestopslagplaatsen met een totale capaciteit van 6 m³ dierlijke mest, en gelegen op het perceel kadastraal bekend onder sectie B, nrs. 57 p en k.

Tijdens zijn zitting van 1 april 1996 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Haacht akte van deze melding.

1.4. Tijdens zijn zitting van 15 januari 1996 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Haacht aan de tussenkomende partij de vergunning voor “een inrichting gelegen te Haacht, Kapellemansdijk, op het perceel, kadastraal bekend, afdeling 1, sectie B nrs. 55c en 56a (Haacht); met als voorwerp : het uitbaten van een manege omvattende : zestien paarden, opslag gier 8.000 liter, mestvaalt 90 m³ en lozing van huishoudelijk afvalwater”.

In de aanhef van dit weigeringsbesluit staat te lezen dat de inrichting niet verenigbaar is met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften en wordt voorts onder meer overwogen “dat de aanvraag een nieuwe veeteeltinrichting betreft en dus niet verenigbaar is met art. 5.9.3.1 par. 2 van Vlarem II-bis”.

1.5. Met een aangetekend schrijven van 14 februari 1996 stelt de tussenkomende partij beroep in tegen dit weigeringsbesluit. In het beroepschrift wordt als kritiek op de overweging dat de aanvraag onverenigbaar is met artikel 5.9.3.1, § 2 van Vlarem II-bis vermeld :

“Verzoeker benadrukt nogmaals dat de subrubriek 32.4 ‘Rijscholen, ...’ gerangschikt is onder de rubriek ‘Ontspanningsinrichtingen’, waardoor de aanvraag niet een aanvraag voor een para-agrarisch bedrijf betreft.

Het betreft integendeel een aanvraag voor het houden van dieren voor niet-landbouwkundige doeleinden, zijnde recreatie”.

1.6. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht.

(a) Op 19 maart 1996 brengt de Vlaamse Landmaatschappij een ongunstig advies uit. Daarin wordt onder meer gesteld :

“Niet-bestaande Landbouwinrichtingen.

- Overwegende dat voor wat deze inrichting betreft er voor het aanslagjaar 1993 voor 29 september 1993 geen aangifte gedaan werd bij de Mestbank; dat ingevolge artikel 1.1.2 van Vlarem II deze inrichting dus noch een bestaande landbouwinrichting noch een bestaande veeteeltinrichting is.

- Overwegende dat deze inrichting, volgens de gegevens aanwezig in het dossier, ingedeeld is in één of meer van de subrubrieken 9.3, 9.4, 9.5 of 9.8 van de indelingslijst.

- Overwegende dat, voor wat dergelijke inrichtingen betreft, volgens art. 5.9.3.1, § 1 van Vlarem II uitsluitend het exploiteren en/of veranderen van ofwel bestaande veeteeltinrichtingen ofwel bestaande landbouwinrichtingen nog toegelaten is; dat deze inrichting, zoals hierboven aangehaald, daar niet aan voldoet; dat bijgevolg deze aanvraag niet verenigbaar is met bovenvermeld artikel van Vlarem II.

(...)

Besluit : Advies van de Vlaamse Landmaatschappij :

Overwegende dat deze aanvraag :

- een exploitatie en/of verandering van een niet bestaande veeteeltinrichting/landbouwinrichting betreft, en dus niet verenigbaar is met artikel 5.9.3.1. § 1 van Vlarem II-bis;
- de exploitatie betreft van een nieuwe veeteeltinrichting die niet verenigbaar is met artikel 5.9.3.1. § 2 van Vlarem II-bis”;

(b) Op 27 maart 1996 stelt de afdeling milieuvergunningen (Vlaams Brabant) voor om het beroep gegrond te verklaren, de bestreden beslissing van het college van burgemeester en schepenen op te heffen en de vergunning te verlenen.

In het advies staat onder meer te lezen :

“vroegere vergunningsbesluiten : GEEN

(...)

aard dossier : nieuwe inrichting”.

(c) Op 1 april 1996 brengt de Vlaamse Milieumaatschappij een gunstig advies uit, op voorwaarde dat wordt voldaan aan de van toepassing zijnde reglementering.

(d) Op 23 april 1996 brengt AROHM een gunstig advies uit. Een manege is een activiteit die ten volle thuishoort in een recreatiegebied, zodat de uitbating verenigbaar is met de bepalingen van artikel 16 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

(e) Op 22 mei 1996 brengt de provinciale milieuvergunningscommissie een gunstig advies uit.

1.7. Op 13 juni 1996 wordt het bestreden besluit genomen. Het steunt onder andere op de volgende overwegingen :

“(…)

Zowel Vlarem II, in voege sinds 01.08.1995 (art. 5.9.3.1) als het vernieuwde mestdecreet in voege sinds 1 januari 1996, staan nog enkel het verplaatsen en veranderen van een bestaande vergunde inrichting toe.

Luidens art. 42 van Vlarem I dat de overname van een vergunde inrichting regelt, telt enkel de datum van indienen van de melding. De melding wordt aan de bevoegde overheid toegestuurd die ze voor kennisgeving doorstuurt naar verschillende instanties. De bevoegde overheid dient geen akte te nemen (geen beslissing door College). Dat het College meer dan 4 maanden wachtte om kennis te nemen van de overname getuigt van onbehoorlijk bestuur.

(…)

Overwegende dat de aanvraag het uitbaten van een manege (16 paarden) en een bijbehorend paardenpension betreft; dat de aanvraag kan beschouwd worden als het veranderen van een vergunde inrichting die overgenomen en verplaatst werd van de Kapellemandijk 13 (percelen Sie B nr. 57 p en k) naar de Kapellemandijk z/n (perceel Sie B nrs. 55c en 56a); dat het overgenomen bedrijf (van de schoonvader) bestond uit 6 runderen, 2 paarden en 6 m³ dierlijke mest en nog is vergund tot 22 augustus 2007; dat de inrichting wordt uitgebreid tot 16 paarden en 90 m³ vaste mest; dat derhalve de inrichting verenigbaar is met art. 5.9.3.1 van Vlarem II;

(…)

Overwegende dat de VLM een minderheidsstandpunt handhaaft; dat op het ogenblik van de advisering in de beroepsprocedure (d.d. 19.03.96) de overname van de inrichting aan de Kapellemandijk 13 (6 runderen en 2 paarden) door het CBS Haacht niet was medegedeeld aan de verschillende overheden; dat het voor

de VLM nog steeds ging over de uitbating van een nieuwe inrichting; dat dit volgens Vlarem II in het vernieuwde Mestdecreet niet kan; dat dit punt echter wordt weerlegd in de voorgaande overwegingen”;

2. Ontvankelijkheid van het beroep

Overwegende dat de tussenkomende partij het belang van de verzoekers bij de ingestelde vordering betwist, de hinder die deze laatsten van de geplande inrichting zullen ondervinden, minimaliserend;

Overwegende dat niet wordt betwist dat de eerste verzoeker woont op ongeveer 130 meter van de inrichting, dat de tweede verzoeker eigenaar is van een aangrenzend bosperceel, en dat de derde verzoeker eigenaar is van een woning gelegen op ongeveer 80 meter van de inrichting; dat alle partijen derhalve over het rechtens vereiste belang bij hun beroep tegen de vergunning voor de betrokken manege beschikken; dat de exceptie ongegrond is;

3. Gegrondheid van het beroep

3.1.1. Overwegende dat het vierde middel onder meer is genomen uit de schending van artikel 5.9.3.1, § 2, van Vlarem II, doordat de bestreden beslissing de verplaatsing van een bestaande inrichting vergunt, terwijl uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij van 29 maart 1996 niet blijkt dat de bestaande inrichting niet meer thuishoort op de plaats waar ze zich bevond, en terwijl de exploitant bij de vergunningsaanvraag geen ondertekende en gedateerde verklaring voegde waarin hij zich ertoe verbindt om binnen twee jaar na het van kracht worden van de nieuwe vergunning, de vergunning horende bij de te verplaatsen bestaande inrichting in te trekken;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord repliceert dat de door de verzoekers bedoelde verklaring van intrekking niet bij de aanvraag moet zijn gevoegd en dat de vergunningsaanvraag moet worden

beoordeeld tijdens de procedure en niet bij het indienen van de aanvraag; dat zij bovendien stelt :

“Zo is de nieuwe regeling ingevolge het decreet van 20.12.1995, slechts in werking getreden zijn op 01.01.1996, terwijl hierbij uiteraard een onderscheid moet gemaakt bij de behandeling van milieuvergunningsaanvragen naargelang deze reeds ontvankelijk en volledig verklaard werden voor of na 01.01.1996 (zie duidelijke tekst decreten en trouwens ook omzendbrief m.b.t. behandeling in 1996 van milieuvergunningsdossiers dd. 09.05.1996 - BS 11.7.96, waar wat de toepassing van dit artikel (5.9.3.1.) geen onderscheid gemaakt wordt tussen de eerste en de tweede paragraaf, nu dit slechts modaliteiten zijn van het exploiteren, veranderen en/of verplaatsen van een bestaande veeteeltinrichting.

Uit de weergave van de feitelijke omstandigheden blijkt dat reeds meer dan een jaar voordien door de betrokkene een milieuvergunning aangevraagd werd, terwijl in de loop van de vergunningsprocedure, doch alleszins vóór 01.01.1996, de overname van de bestaande en de vergunde inrichting in dezelfde straat gemeld werd ”;

3.1.3. Overwegende dat de verzoekers in hun memorie van wederantwoord doen gelden dat, op het ogenblik dat de vergunningsaanvraag ontvankelijk en volledig werd verklaard, geen bestaande inrichting op de betrokken percelen aanwezig was, en dat alle essentiële elementen van het aanvraagdossier moeten voorhanden zijn op het ogenblik van die ontvankelijk- en volledigverklaring; dat zij voorts nog stellen dat het ogenblik waarop het college van burgemeester en schepenen de overname van de landbouwinrichting meldde, niet relevant is;

3.1.4. Overwegende dat de tussenkommende partij argumenteert in dezelfde zin als de verwerende partij;

3.1.5. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog aanvoert dat de uitbating van de landbouwinrichting op het oude adres inmiddels is stopgezet, zodat de verzoekers geen belang meer zouden hebben bij het middel, en dat inmiddels een soepeler regeling geldt voor het verkrijgen van een vergunning voor paardenstallen;

3.2. Overwegende dat de bestreden vergunning werd verleend, ervan uitgaande dat het om de verplaatsing van een bestaande inrichting gaat, dit om te

kunnen afwijken van het in artikel 5.9.3.1, § 1, van Vlarem II ingestelde principieel verbod om nieuwe inrichtingen die aanleiding geven tot productie van dierlijke mest, uit te baten; dat blijkens § 2 van dezelfde bepaling van dit verbod slechts kan worden afgeweken mits is voldaan aan de twee volgende voorwaarden :

- “- dat de bestaande inrichting is gelegen op een plaats waar het ingevolge de op dat moment geldende regelgeving niet thuishoort of waar strengere beperkingen worden opgelegd dan algemeen geldend.
- de exploitant moet bij de vergunningsaanvraag een ondertekende en gedateerde verklaring voegen waarin hij zich ertoe verbindt, binnen de twee jaar na het van kracht worden van de nieuwe vergunning, de vergunning horende bij de te verplaatsen bestaande inrichting in te trekken.

Het voldoen aan deze voorwaarden moet blijken uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij”;

dat niet blijkt dat de bestaande inrichting gelegen was op een plaats waar ze niet thuishoorde of waar strengere beperkingen worden opgelegd dan algemeen geldend ; dat bovendien in het administratief dossier geen verklaring voorkomt als bedoeld in de tweede afwijkingsvoorwaarde;

Overwegende dat de datum waarop het “vernieuwde” meststoffendecreet van toepassing werd, niet relevant is, vermits die nieuwe regeling niet tot gevolg heeft dat de bovenstaande Vlarem II-bepalingen niet meer zouden gelden; dat de wijzigingen die in de feitelijke situatie zijn opgetreden na het nemen van het bestreden besluit geen invloed hebben op de wettigheid van dat laatste besluit; dat zelfs thans nog geen verklaring als bedoeld in de tweede voorwaarde voorligt; dat het houden van zes runderen en twee paarden in agrarisch gebied niet vergunningplichtig is, zodat niets de tussenkomende partij belet de “verplaatste” inrichting terug uit te baten; dat uit het belang bij de vernietiging ook het belang bij het middel voortvloeit; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 13 juni 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij aan Piet ROBEETS een milieuvergunning wordt verleend voor het uitbaten van een manege aan de Kappelemansdijk te Haacht .

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 297,48 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest .

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 74,37 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig februari tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.